

ارزیابی وضعیت مرتع براساس شاخصهای گیاهی در مرتع ییلاقی لاسم هراز

* رضا تمرتاش^۱

^۱- نویسنده مسئول، استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری
پست الکترونیک: Reza_Tamartash@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۲/۲۴

تاریخ دریافت: ۸۷/۰۷/۱۴

چکیده

با توجه به اهمیت تعیین وضعیت مرتع در مدیریت صحیح اکوسیستم‌های مرتعی و همچنین ارتباط تنوع گیاهی، درصد تاج پوشش و درجه اهمیت گونه غالب با وضعیت و سلامت مرتع، تحقیق حاضر به مقایسه سه روش ارزش مرتع، شش فاکتوری و چهار فاکتوری، جهت تعیین مناسب‌ترین روش تعیین وضعیت، در مرتع ییلاقی لاسم هراز پرداخته است. به این منظور ابتدا تفکیک واحدهای پوشش گیاهی منطقه با استفاده از عکس‌های هوایی (مقیاس ۱:۲۰۰۰۰) و کترل زمینی، بر روی نقشه توپوگرافی با مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ انجام شد. با تعیین نقاط معرف در هر واحد، نمونه‌برداری، به روش تصادفی-سیستماتیک و با استفاده از ترانسکت و پلات صورت گرفت. در این نقاط شاخصهای تنوع شانون و سیمsson، درجه اهمیت گونه غالب و درصد تاج پوشش گیاهی و امتیازات مربوط به روشهای تعیین وضعیت شامل شش فاکتوری، چهار فاکتوری و ارزش مرتع جهت تعیین ارتباط آنها با یکدیگر، محاسبه گردید. به این منظور آزمون همبستگی پیرسون، رگرسیون خطی و آنالیز واریانس داده‌های مورد ارزیابی با نرم‌افزار Minitab 13.3 انجام شد. نتایج تحقیق نشان داد که شاخص تنوع شانون با روشهای چهار فاکتوری، شش فاکتوری و ارزش مرتع رابطه معنی‌داری برقرار کرده است، ولی میزان این ارتباط با روش شش فاکتوری بیشتر از سایر روشهای بوده است در حالی که شاخص تنوع سیمsson با آنها همبستگی نشان نداده است. مقایسه شاخص تاج پوشش و درجه اهمیت نیز نشان می‌دهد که دو روش ارزش مرتع و چهار فاکتوری ارتباط معنی‌داری با آنها نداشته‌اند؛ در حالی که روش شش فاکتوری همبستگی بالایی با هر دو شاخص فوق داشته است. بنابراین در این تحقیق، مناسب‌ترین روش تعیین وضعیت براساس شاخصهای گیاهی مورد مطالعه، روش شش فاکتوری تشخیص داده شد.

واژه‌های کلیدی: تعیین وضعیت، تنوع، سلامت مرتع، لاسم

مقدمه

می‌رود که به واسطه آن می‌توان در مدیریت و بهره‌برداری از مرتع، راهکارهای مناسب را ارایه نمود. وضعیت یک مرتع نشان‌دهنده تاریخچه تأثیر عوامل زنده و غیرزنده بر روی پوشش گیاهی و خاک مرتع در گذشته و حال

وضعیت مرتع که حالت و چگونگی سلامت مرتع در مقایسه با مرحله کلیماکس می‌باشد یکی از فاکتورهای مهم در ارزیابی سلامت اکوسیستم‌های مرتعی بهشمار

مشاهده و تخمین را بررسی نمود و به این نتیجه رسید که در منطقه مورد مطالعه هیچ یک از روش‌ها توانایی لازم را در ارزیابی صحیح وضعیت بروز نداده‌اند و حتی در برخی موارد وضعیت را بین دو تا سه طبقه پایین‌تر ارزیابی کرده‌اند. همچنین البرزی‌پور (۱۳۸۶) در مطالعاتی که در منطقه خراسان جنوبی انجام داد دریافت که روش چهارفاکتوری و شش‌فاکتوری مناسب‌تر از روش ارزش مرتع می‌باشدند. سلیمانی (۱۳۸۴) در تحقیقی تحت عنوان انتخاب مناسب‌ترین روش تعیین وضعیت مرتع براساس شاخص تولید در مرتع کبیرکوه زاگرس، روش ارزش را مناسب‌ترین روش برای تعیین وضعیت مرتع در مناطق مرتبط و نیمه‌مرطوب دانست.

Yougang *et al.*, (1988) رابطه بین تنوع گونه‌ای و وضعیت گراسلندها را در ۸ سایت مرتعی با محدوده‌های چرایی و وضعیت‌های متفاوت بررسی کردند و نشان دادند که رابطه بین تنوع و وضعیت مرتع به صورت نمودار منحنی شکل بوده و تغییراتی در حدود ۰/۶۶ تا ۰/۸۵ را نشان می‌دهد که از حالت فقیر تا خوب به صورت افزایشی و از خوب تا عالی، کاهشی می‌باشد.

Tussie *et al.*, (2004) برای ارزیابی وضعیت اراضی مرتعی جنوب ارومیا در اتیوپی از روشی استفاده کردند که در آن ارتباط بین خاک، گیاهان علفی و چوبی بررسی شد. در این روش تکرار و تراکم گیاهان چوبی و درجه ترکیب گونه‌های گراس، پوشش سطحی، لاشبرگ، تعداد نهالهای حاصل از بذرافشانی گراس‌ها، توزیع سنی گیاهان، فرسایش خاک و فشردگی و تراکم آنها ثبت گردید. سپس ارتباط بین درجه وضعیت مرتع و بیوماس علوفه تولیدی، درصد خاک لخت، تکرار و تراکم و درصد پوشش گیاهان چوبی با استفاده از روش آنالیز خوش‌های چندگانه

می‌باشد. بنابراین تجزیه و تحلیل عوامل تأثیرگذار در وضعیت مرتع برای درک چگونگی عملکرد سیستم در رابطه با چرای دام و همچنین پتانسیل آن برای استفاده‌های مختلف در چگونگی حفظ و بقای سیستم دارای ارزش قابل توجهی می‌باشد (قلیچ نیا، ۱۳۸۳). شایان ذکر است طبقه‌بندی وضعیت مرتع برگرفته از مقاومت بوم‌شناختی و براساس مدل توالی است که در آن، وضعیت مرتع بر حسب میزان انحراف از کلیماکس سنجیده می‌شود.

خطیبی (۱۳۸۴) به منظور بررسی ارتباط تنوع و غنای گونه‌ای با درجات وضعیت مرتع، سه روش چهارفاکتوری، شش‌فاکتوری و ارزش مرتع را در مرتع تفتان مقایسه نمود و به این نتیجه رسید که روش ارزش مرتع در مقایسه با روش‌های مذکور به دلیل اینکه مبین توان رویشگاه نیز می‌باشد، برای تعیین وضعیت مرتع مورد مطالعه، مناسب‌تر از روش‌های دیگر است در حالی که مهدوی و همکاران (۱۳۸۴) در مقایسه این سه روش با تأکید بر شاخصهای تنوع و غنای گونه‌ای در رویشگاه‌های مرتعی اینچه برون استان گلستان، دریافتند که به علت اختلاف ناشی از دامنه امتیازات منظورشده در هر روش، از لحاظ کمی و عددی در بین روش‌ها اختلاف معنی‌دار وجود دارد، ولی تمامی روش‌ها در ارزیابی سایت‌ها به لحاظ کیفی با هم اختلاف معنی‌داری ندارند. همچنین هر سه روش به لحاظ شاخص تنوع و غنا اختلاف معنی‌داری نشان ندادند، این عدم اختلاف نشان‌دهنده این است که تعیین وضعیت براساس معیارهای یاد شده امکان‌پذیر است. سعیدفر (۱۳۸۴) در ارزیابی روش‌های تعیین وضعیت مرتع در مرتع استپی استان اصفهان، روش‌های چهارفاکتوری، چهارفاکتوری تعدلی شده، شش‌فاکتوری، شش‌فاکتوری تعدلی شده، پوشش گیاهی و خاک و روش

بوده و دامنه ارتفاعی آن از ۳۹۱۵ متر تا ۲۲۵۷ متر از سطح دریا می‌باشد. از نظر تشکیلات زمین‌شناسی بر روی سازندهای مربوط به دوره‌ی ائوسن قرار داشته و دارای خاک نسبتاً عمیق از نوع رسی، شنی و سیلولی لومی می‌باشد. از نظر اقلیمی، میانگین درجه حرارت در زمستان $-0^{\circ}/0^{\circ}$ و در تابستان $19^{\circ}/2^{\circ}$ درجه سانتی‌گراد و اقلیم منطقه به روش آمیرژه نیمه‌خشک سرد بوده، همچنین میانگین رطوبت نسبی منطقه ۶۲ درصد و میانگین بارندگی سالانه آن ۳۷۷ میلی‌متر می‌باشد (تمرتاش و همکاران، ۱۳۸۴).

روش پژوهش

ابتدا تیپ‌بندی اولیه پوشش گیاهی با استفاده از عکس‌های هوایی منطقه (مقیاس $1:20000$) صورت گرفته و پس از تطبیق با طبیعت و کنترل زمینی، تغکیک واحدهای پوشش گیاهی روی نقشه توپوگرافی با مقیاس $1:50000$ انجام شد. با تعیین نقاط معرف به عنوان محل نمونه‌برداری، به روش تصادفی- سیستماتیک و با استفاده از ترانسکت و پلات، نمونه‌برداری صورت گرفت (مقدم، ۱۳۸۴). طول ترانسکت با توجه به نوع پوشش گیاهی و مساحت تیپ‌های موجود ۲۵ متر و تعداد آن بین ۵ تا ۱۰ عدد (حداقل ترانسکت لازم جهت نمونه‌برداری) تعیین گردید. همچنین تعداد نمونه مورد نیاز با استفاده از روش آماری ($N = \frac{t^2 s^2}{P^2 - \bar{x}^2}$ ، $t = 25$ پلات و اندازه آن با استفاده از روش سطح حداقل یا رولو (releve)، یک مترمربع در نظر گرفته شد (مصدقی، ۱۳۷۷).

جهت تعیین وضعیت مرتع، سه روش چهارفاکتوری، شش فاکتوری و ارزش مرتع در هر تیپ گیاهی مورد استفاده قرار گرفت. در روش چهارفاکتوری که توسط پارکر^۱ برای

مشخص شد که نتایج آن حکایت از ارتباط معکوس میزان گیاهان چوبی، ترکیب بتانیکی و پوشش سطحی گراس‌ها با درجه وضعیت مرتع دارد. Macharia *et al.*, (2005) در تحقیقاتی در ارتباط با تأثیر وضعیت مرتع و گرایش آن نسبت به منابع چرا در منطقه نیمه‌خشک کنیا دریافتند که تاج پوشش گیاهی، تغییر ترکیب گونه‌ای و تنوع از عوامل مؤثر بر وضعیت مرتع می‌باشند. Sanjay *et al.*, (2007) در مطالعاتی که در رابطه با ارزیابی وضعیت مرتع در کانادا انجام دادند از دو روش شاخص کلیماکس و ترکیب خوشخوراکی استفاده نموده و دریافتند که تراکم گونه‌های بوته‌ای، فراوانی گونه‌ها و تولید گرامینه‌ها در مناطق نیمه‌خشک بورانوها از عوامل کنترل‌کننده وضعیت مرتع به شمار می‌روند.

با توجه به اهمیت تعیین وضعیت مرتع در مدیریت صحیح اکوسیستم‌های مرتعی و همچنین ارتباط تنوع گیاهی، درصد تاج پوشش و درجه اهمیت گونه غالب با وضعیت و سلامت مرتع، تحقیق حاضر به مقایسه سه روش ارزش مرتع، شش‌فاکتوری و چهارفاکتوری، در مرتع لاسم هراز که از جمله مرتع بیلاقی مهم استان مازندران می‌باشد، پرداخته و مناسب‌ترین روش را براساس شاخصهای فوق مورد شناسایی قرار داده است.

مواد و روشها

معرفی منطقه

رویشگاه مورد بررسی واقع در منطقه لاسم در یکصدم کیلومتری جنوب شرقی آمل بوده و در محدوده طول جغرافیایی "۱۸°۱۱' تا "۲۳°۵۲' و عرض جغرافیایی "۳۶°۴۶' تا "۴۹°۴۱' واقع شده است. مساحت منطقه مورد مطالعه ۲۹۷۱ هکتار، دارای شش تیپ گیاهی

۱. Parker

گونه‌ها، IS : ارزش مرتعی گیاه، $R.V$: درصد پوشش گیاهی می‌باشد. در این روش براساس تلاقی میله با گیاه در طول تراسکت و سطح اشغال شده توسط تاج پوشش گیاهان، فاکتورهای درصد پوشش گیاهی ($R.V$)، اهمیت هر گونه (ni)، اهمیت کل گونه‌ها (N) و اهمیت نسبی گونه‌ها (ni/N) اندازه‌گیری می‌شود. ارزش مرتعی (IS) گونه‌ها نیز براساس روشی که توسط صفائیان و شکری (۱۳۸۳) برای طبقه‌بندی کاربردی گیاهان مرتعی ایران ارائه گردیده است، تعیین می‌شود. در این روش برای هر گیاه براساس فاکتورهایی چون خوشخوارکی، ارزش غذایی، قوه نامیه، ضریب برداشت مجاز، درصد زادآوری، میزان مصرف گیاه توسط دام، درصد ترکیب گیاهی منطقه، حفاظت خاک، تولید لاشبرگ، نظر کارشناس و نظر دامدار، امتیازاتی بین صفر تا ۱۰ تعیین و گیاهان در ۴ کلاس به صورت زیر طبقه‌بندی می‌شوند؛

کلاس ۱: گیاهان عالی (۱۰ - ۸ امتیاز)، کلاس ۲: گیاهان خوب (۵-۷ امتیاز)، کلاس ۳: گیاهان متوسط (۴-۲ امتیاز) و کلاس ۴: گیاهان بد (۱-۰ امتیاز). این ضریب برای گوسفندها و در درجه اول برای گونه‌های کلید منطقه تعیین می‌شود. پس از تعیین $v.p.s$ در هر ایستگاه (تیپ گیاهی) وضعیت مرتع به صورت مرتع عالی (بیش از ۵۱ امتیاز)، مرتع خوب (۳۹-۵۰ امتیاز)، مرتع متوسط (۲۶-۳۸ امتیاز)، مرتع فقیر (۱۳-۲۵ امتیاز) و مرتع خیلی فقیر (۰-۱۲ امتیاز) طبقه‌بندی می‌شود.

با توجه به اهمیت و نقش تنوع گیاهی به عنوان معیار سلامتی یک اکوسیستم و از آنجا که این متغیر می‌تواند جهت سنجش روش‌های تعیین وضعیت مرتع مورد ارزیابی قرار گیرد (Committee of Rangeland Classification, 1994) در هر یک از تیپ‌های مورد مطالعه شاخصهای تنوع شانون

مناطق نیمه‌خشک معرفی و در سازمان جنگل‌بانی آمریکا مورد استفاده قرار گرفته است، ۴ عامل خاک (فرسایش و بقایای گیاهی) با امتیاز صفر تا ۲۰، پوشش گیاهی (درصد تاج پوشش زنده) با امتیاز ۱ تا ۱۰، ترکیب گیاهی با امتیاز ۱ تا ۱۰ و بنیه و شادابی گیاهان با امتیاز ۱ تا ۱۰ مورد ارزیابی قرار گرفت. همچنین در روش شش فاکتوری که به وسیله سازمان جنگل‌بانی آمریکا ابداع شده و توسط گویندین برای طبقه‌بندی وضعیت مرتع ایران به کار برده شده است، عوامل شش گانه پوشش تاجی (۲۰ امتیاز)، ترکیب گیاهی (۲۰ امتیاز)، حفاظت خاک (۲۰ امتیاز)، تولید پتانسیل علوفه (۱۵ امتیاز)، قدرت گیاهی (۱۵ امتیاز) و فراوانی لاشبرگ (۱۰ امتیاز) بررسی و تعیین گردید. لازم به ذکر است جهت تعیین امتیازات مربوط به تولید، پس از اندازه‌گیری آن در تیپ‌های گیاهی به روش قطع و توزین، تولید پتانسیل در مقایسه با مرتع قرق شده به مدت ۲۰ سال که در منطقه موجود بوده، برآورد گردید (مقدم، ۱۳۸۴). روش ارزش مرتع^۱، ارائه شده توسط صفائیان و شکری جهت تعیین وضعیت و ظرفیت مرتع در شمال کشور، که براساس ترکیب گونه‌ای، آنالیز کمی و بکارگیری شاخص خوشخوارکی و سطح تاج پوشش گیاهان و با استفاده از فرمول زیر پایه‌گذاری شده است نیز در هر یک از تیپ‌های مورد مطالعه به کار گرفته شد (صفائیان و شکری، ۱۳۸۱).

$$v.p.s = \frac{1}{k} \left\{ \left[\frac{n_i}{N} \times 100 \right] IS \right\} \times R.v$$

که در آن؛ $v.p.s$: ارزش مرتع یا درجه وضعیت ایستگاه مطالعاتی، K : حداکثر امتیاز داده شده به گیاهان که در این پیشنهاد ۸ می‌باشد. n_i : اهمیت هر گونه، N : اهمیت کل

1 . Pastoral Value

Stipa barbata - *Bromus tomentellus* - *Poa bulbosa*
Festuca ovina - *Onobrychis* - *Festuca ovina*
Onobrychis cornuta - *Acantholimon cornuta*
Dactylis glomerata - *Astragalus microcephalum*
gossypinus می باشد که مشخصات آنها در جدول ۱ آورده شده است. با انجام نمونه برداری های مورد نیاز در نقاط معرف از هر تیپ و براساس ترانسکت و پلات های تعیین شده، داده های اولیه به دست آمده و با انجام محاسبات لازم در روشهای چهار فاکتوری، شش فاکتوری و ارزش مرتع، وضعیت هر یک از نقاط در منطقه، به شرح جداول ۲ تا ۴، تعیین گردید.

و سیمپسون تعیین گردید (عصری، ۱۳۷۲). همچنین درجه اهمیت گونه غالب و میانگین درصد تاج پوشش گیاهی در هر تیپ جهت تعیین ارتباط آنها با روشهای مختلف تعیین وضعیت محاسبه گردید. به این منظور از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی استفاده گردید و معنی داری داده های مورد ارزیابی نیز با آنالیز واریانس داده ها مورد آزمون قرار گرفت (مصدقی، ۱۳۸۰). این روابط با استفاده از نرم افزار Minitab 13.3 صورت پذیرفت.

نتایج

تیپ های گیاهی شناسایی شده در این منطقه شامل شش تیپ *Astragalus brachystachys* - *Festuca ovina*

جدول ۱- مشخصات تیپ های گیاهی منطقه مورد مطالعه

گونه های همراه	میزان تولید (kg/ha)	درصد تاج پوشش	نام تیپ	شماره تیپ
<i>Bromus tectorum</i> , <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Onobrychis cornuta</i>	۲۹۸	۶۰	<i>Astragalus brachystachys</i> - <i>Festuca ovina</i>	۱
<i>Astragalus brachystachys</i> , <i>Agropyron cristatum</i> , <i>Festuca ovina</i>	۲۱۰	۵۸	<i>Bromus tomentellus</i> - <i>Poa bulbosa</i>	۲
<i>Hordeum fragile</i> , <i>Acanthophyllum crassifolium</i> , <i>Acantholimon demawendicum</i>	۲۱۵	۴۶	<i>Stipa barbata</i> - <i>Festuca ovina</i>	۳
<i>Dianthus orientalis</i> , <i>Acanthophyllum crassifolium</i> , <i>Poa pratensis</i>	۲۵۸	۳۵	<i>Festuca ovina</i> - <i>Onobrychis cornuta</i>	۴
<i>Festuca ovina</i> , <i>Melica persica</i> , <i>Astragalus gossypinus</i>	۳۰۵	۴۶	<i>Onobrychis cornuta</i> - <i>Acantholimon microcephalum</i>	۵
<i>Agropyron elengatum</i> , <i>Medicago sativa</i> , <i>Dianthus orientalis</i>	۳۱۲	۴۷	<i>Dactylis glomerata</i> - <i>Astragalus gossypinus</i>	۶

جدول ۲- نتایج تعیین وضعیت به روش چهار فاکتوری در نقاط معرف شش گانه

وضعیت	جمع امتیاز	بنیه و شادابی گیاه	ترکیب پوشش گیاهی	پوشش تاجی	خاک	عامل تیپ گیاهی
خوب	۳۸	۵	۸	۱۰	۱۵	۱
خوب	۴۳	۹	۹	۱۰	۱۵	۲
خوب	۴۲	۸	۱۰	۹	۱۵	۳
خوب	۳۹/۲۵	۱۰	۹	۷/۲۵	۱۳	۴
خوب	۴۳/۵	۱۰	۱۰	۹	۱۴/۵	۵
خوب	۴۴	۱۰	۱۰	۹/۵	۱۴/۵	۶

جدول ۳- نتایج تعیین وضعیت به روش شش فاکتوری در نقاط معرف شش گانه

وضعیت	جمع امتیاز	قدرت گیاهی	ترکیب گیاهی	تولید لاشبرگ	حافظت خاک	پوشش تاجی	عامل	تیپ گیاهی
								تیپ گیاهی
متوسط	۵۱	۵	۸	۸	۲	۱۵	۱۳	۱
متوسط	۵۷	۹	۹	۵	۳	۱۹	۱۲	۲
متوسط	۵۷/۷۵	۸	۱۱/۷۵	۵	۵	۱۹	۹	۳
متوسط	۵۰/۵	۱۳	۹	۷	۲/۲۵	۱۳	۶/۲۵	۴
متوسط	۵۵/۲۵	۱۱	۱۰	۹	۱/۷۵	۱۴/۵	۹	۵
متوسط	۶۱/۵	۱۱	۱۳	۹	۲	۱۶/۵	۹/۵	۶

طبق فرمول مربوطه حاکی از سه وضعیت متفاوت در مناطق شش گانه نمونه برداری بوده و بر وضعیت خوب و فقیر، در یک نقطه و وضعیت متوسط در چهار نقطه دیگر نمونه برداری دلالت دارد. شرح نتایج مربوطه در جدول ۴ آورده شده است.

با توجه به تعیین وضعیت به روش چهار فاکتوری، تیپ های گیاهی از وضعیت خوب برخوردار بوده اند در حالی که بر اساس روش شش فاکتوری دارای وضعیت متوسط بوده اند. نتایج بدست آمده از روش ارزش مرتع با تعیین اهمیت نسبی گونه ها و درصد تاج پوشش و تعیین نمره نهایی

جدول ۴- نتایج تعیین وضعیت به روش ارزش مرتع در نقاط معرف شش گانه

وضعیت مرتع	امتیاز نهایی	RV	اهمیت نسبی گونه $\times IS$	ni	عامل	تیپ گیاهی
						تیپ گیاهی
فقیر	۱۶/۵	%۸۱	۲۰۳/۹	۷۴		۱
متوسط	۳۲	%۹۲/۸	۳۴/۵	۴۲		۲
متوسط	۲۸/۷	%۹۲/۸	۳۰۹/۹	۱۰۹		۳
متوسط	۲۸/۲	%۷۱/۷	۳۹۴/۳	۴۶		۴
متوسط	۳۰/۴	%۹۱/۷	۳۳۱/۴	۷۳		۵
خوب	۴۳/۵	%۹۱/۶	۴۷۵/۶	۷۲		۶

بین تیپ های مورد مطالعه از نظر کمی، اختلاف معنی دار مشاهده می شود (جدول ۵).

نتایج بدست آمده از مقایسه آماری بین تیپ های گیاهی در روشهای مورد ارزیابی نشان می دهد که در این روشهای

جدول ۵- مقایسه وضعیت تیپ‌های گیاهی در روش‌های مورد ارزیابی

روش تعیین وضعیت							شماره تیپ
۶	۵	۴	۳	۲	۱		
۴۴ ^a	۴۲/۵ ^a	۳۹/۲۵ ^b	۴۲ ^{ab}	۴۳ ^{ab}	۳۸ ^c		چهارفاکتوری
۶۱/۵ ^a	۵۵/۲۵ ^c	۵۰/۵ ^d	۵۷/۷۵ ^b	۵۷ ^b	۵۱ ^d		شیشفاکتوری
۴۳/۵ ^a	۳۰/۴ ^b	۲۸/۲ ^c	۲۸/۷ ^c	۳۳ ^b	۱۶/۵ ^d		ارزش مرتع

جدول ۶- نتایج محاسبات آماری شاخص شانون با امتیاز وضعیت مرتع

روشها							ضرایب
معادلات رگرسیون	R-Sq %	R	F	MS	DF	SS	
$y = ۲۸/۹ + ۰/۰۵۷۱ x$	۵۲/۱	۰/۷۲۲ *	۴/۳۴	۳۹/۹۹۹ ۹/۲۰۸	۱ ۴ ۵	۳۹/۹۹۹ ۳۶/۸۳۴ ۷۶/۸۲۳	چهارفاکتوری
$y = ۷۷/۹ - ۰/۰۷۶۹ x$	۸۱/۷	۰/۸۲۰ **	۱۷/۸۸	۷۲/۴۲۴ ۴/۰۵۰	۱ ۴ ۵	۷۲/۴۲۴ ۱۶/۲۰۱ ۸۸/۶۲	شیشفاکتوری
$y = -۷/۳ + ۰/۱۲۸ x$	۵۳/۶	۰/۷۲۲ *	۴/۶۳	۲۰۰/۳۷ ۴۳/۲۸	۱ ۴ ۵	۲۰۰/۳۷ ۱۷۳/۱۴ ۳۷۳/۵۱	ارزش مرتع

* سطح معنی داری ۰/۰۵، ** سطح معنی داری ۰/۰۱، ns: عدم معنی داری

جدول ۷- نتایج محاسبات آماری شاخص سیمپسون با امتیاز وضعیت مرتع

روشها							ضرایب
معادلات رگرسیون	R-Sq %	R	F	MS	DF	SS	
$y = ۴۱/۷ + ۰/۰۰۱۵۴ x$	۱۶/۲	۰/۶۰۹ ns	۰/۷۷	۱۲/۴۶ ۱۶/۰۹	۱ ۴ ۵	۱۲/۴۶ ۶۴/۳۷ ۷۶/۸۳	چهارفاکتوری
$y = ۵۱ + ۰/۰۰۱۷۶ x$	۱۸/۴	۰/۴۲۹ ns	۰/۹۰	۱۶/۳۴ ۱۸/۰۷	۱ ۴ ۵	۱۶/۳۴ ۷۲/۲۸ ۸۸/۶۲	شیشفاکتوری
$y = ۱۹/۵ + ۰/۰۰۴۱۱ x$	۲۳/۸	۰/۴۸۸ ns	۱/۲۵	۸۸/۸۱ ۷۱/۱۷	۱ ۴ ۵	۸۸/۸۱ ۲۸۴/۷۰ ۳۷۳/۵۱	ارزش مرتع

* سطح معنی داری ۰/۰۵، ** سطح معنی داری ۰/۰۱، ns: عدم معنی داری

اساس شاخصهای شانون، سیمپسون، درجه اهمیت گونه غالب و تاج پوشش گیاهی به عنوان متغیرهای مستقل (x) و امتیاز مربوط به هر یک از روش‌های تعیین وضعیت به عنوان متغیر وابسته (y)، به صورت جداگانه مورد ارزیابی قرار گرفته (جدولهای ۶، ۷، ۸ و ۹).

با تعیین تنوع گیاهی به روش شانون و سیمپسون به عنوان پارامترهای مهم تأثیرگذار در سلامت مرتع و همچنین درجه اهمیت گونه غالب و تاج پوشش گیاهی به عنوان عوامل مؤثر بر تعیین وضعیت مرتع، هر یک از داده‌های مربوطه با میزان امتیاز تعیین شده در روش‌های مختلف تعیین وضعیت، مورد مقایسه قرار گرفت. بر این

جدول ۸- نتایج محاسبات آماری شاخص تاج پوشش گیاهی با امتیاز وضعیت مرتع

معادلات رگرسیون	R-Sq %	R	F	MS	DF	SS	ضرایب روشها
$y = 6/2 + 0/079 x$	1/6	0/128 ns	0/07	0/475 7/144	4 5 1	0/475 28/577 29/052 15/229	چهار فاکتوری
$y = -35/4 + 0/820 x$	92/1	0/960*	11/61	15/229 1/312	4 5	1/312 16/542	شش فاکتوری
$y = 11/6 + 0/031 x$	0/4	0/060 ns	0/01	0/37 25/71	4 5	102/84 103/21	ارزش مرتع

* سطح معنی‌داری ۰/۰۵، ** سطح معنی‌داری ۰/۰۱، ns: عدم معنی‌داری

جدول ۹- نتایج محاسبات آماری شاخص درجه اهمیت گونه غالب با امتیاز وضعیت مرتع

معادلات رگرسیون	R-Sq %	R	F	MS	DF	SS	ضرایب روشها
$y = 47/4 + 0/20 x$	3/1	0/176 ns	0/03	1/55 48/61	1 2	1/55 48/61 50/17	چهار فاکتوری
$y = 29/8 + 0/451 x$	97/2	0/987*	35/02	12/315 0/352	1 2	0/352 12/667	شش فاکتوری
$y = 55 + 0/073 x$	1/4	0/119 ns	0/01	0/71 49/46	1 2	0/71 49/46 50/17	ارزش مرتع

* سطح معنی‌داری ۰/۰۵، ** سطح معنی‌داری ۰/۰۱، ns: عدم معنی‌داری

آنچه در مرحله اول از نتایج مربوط به فاکتورهای مورد بررسی و نمره وضعیت تیپ‌های گیاهی از لحاظ کیفی و کمی بدست آمده (جدولهای ۲، ۳، ۴ و ۵) نشان‌دهنده یکسان بودن نسبی وضعیت‌های تعیین شده در تیپ‌های مختلف مورد مطالعه می‌باشد. البته نمره ارائه شده از هر روش یکسان نیست که این اختلاف ناشی از دامنه امتیازات منظور شده می‌باشد. وجود این شرایط مشابه در ارزیابی وضعیت تیپ‌های گیاهی این امکان را فراهم می‌سازد که بتوان از هر سه روش، وضعیت مرتع منطقه را مورد مقایسه قرار داد. در این تحقیق مشخص گردید که شاخص تنوع شانون با روش‌های چهارفاکتوری، شش‌فاکتوری و ارزش مرتع به ترتیب دارای ضرایب همبستگی ۰/۷۲، ۰/۸۲ و ۰/۷۳ بوده، بنابراین با هر سه این روشها رابطه معنی‌داری برقرار کرده است. بنابراین شاخص تنوع شانون بر تعیین وضعیت به روش‌های فوق مؤثر بوده است؛ به طوری که با افزایش میزان آن امتیاز مربوط به تعیین وضعیت نیز افزایش می‌یابد، ولی میزان این ارتباط در روش شش‌فاکتوری از دو روش دیگر بیشتر می‌باشد. این در حالیست که شاخص تنوع سیمپسون رابطه معنی‌داری با این روشها نداشته و با آنها همبستگی نشان نداده است. گرگین (۱۳۸۳) در مناطق نیمه‌خشک غرب کشور و ثابت پور (۱۳۸۲) در مناطق ییلاقی شمال کشور روش ارزش مرتع را دارای قابلیت بیشتری دانسته و با توجه به همبستگی بیشتر این روش با شاخصهای تنوع آن را مناسب‌تر از روش‌های دیگر ارزیابی نمودند. ولی البرزی پور (۱۳۸۶) روش‌های شش‌فاکتوری و چهارفاکتوری را دارای ارتباط معنی‌دارتری نسبت به روش ارزش مرتع در منطقه نیمه‌مرطب پارک ملی گلستان معرفی نمود. علت متفاوت بودن نتایج هر یک از مطالعات فوق، به شرایط اکولوژیک متفاوت در مناطق مورد مطالعه و همچنین شاخصهای مورد

نتایج آماری مربوط به مقایسه‌ی شاخص شانون و سیمپسون در روش‌های مختلف تعیین وضعیت نشان می‌دهد که میزان همبستگی شاخص شانون با روش شش‌فاکتوری بیش از دو روش چهارفاکتوری و ارزش مرتع بوده و روش شش‌فاکتوری ارتباط معنی‌دار بالاتری با این شاخص برقرار نموده است. در حالی که شاخص سیمپسون همبستگی پایینی با روش‌های تعیین وضعیت داشته و هیچگونه ارتباط معنی‌داری بین داده‌های مربوط به آنها مشاهده نگردیده است. در بررسی آماری پارامترهای تاج پوشش گیاهی و درجه اهمیت گونه غالب نسبت به روش‌های تعیین وضعیت مرتع مشخص گردید که دو عامل فوق تنها با روش شش‌فاکتوری دارای ضریب همبستگی قابل قبولی بوده و ارتباط معنی‌داری داشته‌اند. این در حالیست که دو روش چهارفاکتوری و ارزش مرتع با این عوامل ارتباط معنی‌داری برقرار ننموده‌اند (جدولهای ۸ و ۹).

بحث

تعیین وضعیت مرتع از جمله مسائل تعیین‌کننده‌ی سلامت مرتع بوده که توجه به آن امروزه از جمله موارد با اهمیت در مدیریت صحیح اکوسیستم‌های مرتعی است. به همین دلیل مطالعات مختلفی در زمینه‌ی انتخاب بهترین روش و براساس شاخصهای مختلف گیاهی که مهمترین عنصر تأثیرگذار بر آن می‌باشد، انجام شده است (قلیچ‌نیا، ۱۳۸۳). آنچه مسلم است هر یک از این روشها در شرایط متفاوت اکولوژیک و به خصوص اقلیمی نتایج متفاوتی را ارائه می‌دهند، ولی در شرایط ثابت اقلیمی می‌توان نتایج آنها را مورد مقایسه قرار داده و براساس میزان نزدیکی به شاخصهایی نظیر تنوع، غنا، تاج پوشش، درجه اهمیت و تولید، مناسب‌ترین آنها را انتخاب نمود (Fridel & Bastin, 1988).

مرتبط می‌باشد و همچنین با توجه به این که تنوع گیاهی نقش تعیین‌کننده‌ای در بهبود وضعیت مرتع دارد، مطالعه‌ی این پارامترها می‌تواند به تعیین روش مناسب تعیین وضعیت مرتع کمک نماید. همچنین نتیجه نهایی مطالعه حاضر دال بر برقراری ارتباط بیشتر شاخصه‌ای گیاهی مورد مطالعه با روش شش‌فاکتوری، نشان می‌دهد که در شرایط اکولوژیک حاکم بر مرتع ییلاقی نظری منطقه مورد مطالعه که برآورده تولید پتانسیل با وجود قرق‌های بلندمدت قابل دستیابی است و همچنین برآورده وضعیت در کوتاه‌مدت مدنظر قرار دارد، می‌توان از این روش در تعیین شاخص وضعیت استفاده نمود. به رغم این موضوع پیشنهاد می‌گردد با توجه به نقش خاک بر فرآیندهای عملکردی و وضعیت مرتع در بلندمدت، با انجام مطالعات تکمیلی در این خصوص و با توجه به وضعیت‌های مختلف بهره‌برداری از مرتع، بهترین و مناسب‌ترین روش تعیین وضعیت در این اکوسیستم‌های مرتعی انتخاب گردد.

منابع مورد استفاده

- البرزی‌پور، ح.، ۱۳۸۴. طرح مرتع‌داری عشایر کلیدر شهرستان نیشابور. اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری خراسان رضوی، مشهد، ۲۳۰ صفحه.
- ثابت‌پور، ط.، ۱۳۸۲. بررسی رابطه وضعیت و ظرفیت مرتع ییلاقی جواهرده. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع‌داری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریابی دانشگاه تربیت مدرس، نور، ۷۵ صفحه.
- تمثاش، ر.، کاکولاریمی، آ.، سلیمانی، ک. و موسوی، س.ر.، ۱۳۸۶. تعیین حساسیت فرسایش و شایستگی مرتع با استفاده از تکنیک GIS (مطالعه موردي: مرتع لاسم هراز). مجموعه مقالات سومین کنفرانس آبخیزداری و مدیریت منابع آب و خاک، کرمان، صفحات ۱۹۸-۲۰۱.

تأکید در روشهای مورد ارزیابی مربوط می‌باشد. زیرا، آنچه در روش ارزش مرتع مورد اهمیت و توجه قرار دارد صرفاً پارامترهای پوشش گیاهی است، ولی در روشهای شش‌فاکتوری و چهار‌فاکتوری علاوه بر تأکید بر شاخصهای گیاهی، بخشی از امتیاز تعیین وضعیت مرتع به عامل حفاظت خاک مربوط می‌باشد.

مقایسه شاخص تاج‌پوشش و درجه اهمیت نیز نشان می‌دهد که دو روش ارزش مرتع و چهار‌فاکتوری ارتباط معنی‌داری با آن‌ها نداشته‌اند؛ در حالی که روش شش‌فاکتوری به ترتیب دارای ضرایب همبستگی ۰/۹۶ و ۰/۹۸ با هر دو شاخص فوق بوده است. این موضوع حکایت از وابستگی بالای روش شش‌فاکتوری با میزان تاج‌پوشش گیاهی و درجه اهمیت، که برگرفته از میزان پوشش، تراکم و فراوانی می‌باشد، دارد. این نتیجه با مطالعه‌ی Bahattarai *et al.* (2004) همخوانی داشته ولی مهدوی (۱۳۸۴) تولید را به عنوان عامل تعیین‌کننده در برآورده وضعیت مرتع در مرتع شمال شرق ایران معرفی نمود. توجه بیشتر به ساختار و ترکیب گیاهی در تعیین وضعیت مرتع که در مطالعات فوق مورد تأیید قرار گرفته توسط محققان دیگری نظری قلیچ‌نیا (۱۳۸۷) و Pyke *et al.*, (2002) مورد پذیرش قرار نگرفته به طوری که آنها معتقدند ویژگیهای مربوط به خاک شامل پایداری، نفوذپذیری، چرخه عناصر غذایی و به طور کلی چگونگی کارکرد سیستم گیاه و خاک در ارزیابی وضعیت مرتع مناسب‌تر می‌باشد زیرا، این شاخصها دامنه وسیعتری از اطلاعات را درباره کارکرد اکوسیستم ارائه داده و به درک بهتری از وضعیت مرتع منجر می‌شوند.

از آنجا که وضعیت مرتع با تاج‌پوشش و درجه اهمیت گونه غالب، خصوصاً در مورد گونه‌های شاخص مرتع ییلاقی که در این تحقیق نیز مورد مطالعه قرار گرفته‌اند،

- مصدقی، م.، ۱۳۷۷. مرتع داری در ایران. (چاپ سوم با تجدید نظر کلی و اضافات). انتشارات آستان قدس رضوی، دانشگاه امام رضا، مشهد، ۲۵۹ صفحه.
- مصدقی، م.، ۱۳۸۰. توصیف و تحلیل پوشش گیاهی. انتشارات جهاد دانشگاهی، مشهد، ۲۸۷ صفحه.
- مهدوی، م.، چایی چی، م.ر.، و جوری، م.ح.، ۱۳۸۴. مقایسه برخی روشهای تعیین وضعیت مرتع به منظور انتخاب مناسب‌ترین روش برای مرتع شمال شرق ایران (مطالعه موردی: مرتع اینچه بروان گلستان)، پژوهشنامه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خزر، ۳(۳): ۴۱-۵۱.
- مقدم، م.، ۱۳۸۴. مرتع و مرتع داری (چاپ سوم). انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۴۷۰ صفحه.
- Bahattarai, K.R., Vetaas, O.R. and Grytnes, J.A., 2004. Relationship between plant species richness and biomass in arid Sub-alpine grassland of the Central Himalayas, Nepal. *Folia Geobotanica*, 39: 57-71.
 - Committee on Rangeland Classification., Board on Agriculture National Reserch Coundil, 1994. Rangeland health new methods to classify, Inventory and monitor rangelands. Publisher National Academy Press. 2101 Constitution Ave. Washington D.C. 20418, 336 -338.
 - Fridel, M.H. and Bastin, G.N., 1988. Photographic standards for estimating comparative yield in arid rangeland. *Journal of Australian Rangeland*, 10:34-38.
 - Macharia, P.N. and Ekaja, W.N., 2005. The impact of rangeland condition and trend to the grazing resources of a semi-arid environment in Kenja. *J. Hum. Ecol.*, 17(2): 143-147.
 - Pyke, D.A., Herrick, J.A., Shaver, P. and Pellatt, M., 2002. Rangeland health attributes and indicators for qualitative assessment. *Journal of Range Management*, 55:584-597.
 - Sanjay, K.N. and Paul, W., 2007. Comparison of vegetation condition along two backcountry trails in Mount Robson Provincial Park, Britesh Colombia (Canada). *Journal of Environmental Management*, 82: 240-249.
 - Tussie, G.D., Maass, B.L. and Isselestein, J., 2004. Impact of rangeland degradation on the food security of Borana pastoralists in southern Oromia. Ethiopia. Contact Address: Gemedo Dalle Tussie. Georg-August University of Goettingen. Institute for Crop an Animal Production in the Tropics and Subtropics.
 - Yougang, B., Abouguendia, Z. and Redman, R.E., 1998. Relationship between plant species diversity and grassland condition. *Journal of Range Management*, 54: 177-183.
 - خطیبی، ر.، ۱۳۸۴. نگرش اکولوژیک در ارزیابی مرتع تفتان. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه مازندران، ساری، ۱۰۶ صفحه.
 - سعیدفر، م.، ۱۳۸۴. ارزیابی روشهای تعیین وضعیت مرتع در مرتع استپی استان اصفهان. پایان نامه دکتری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ۱۳۸ صفحه.
 - سلیمانی، ف.، ۱۳۸۴. انتخاب مناسب‌ترین روش تعیین وضعیت مرتع براساس شاخص تولید در مرتع کبرکوه زاگرس. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری دانشگاه مازندران، دانشکده منابع طبیعی ساری، ۸۲ صفحه.
 - صفائیان، ن.، و شکری، م.، ۱۳۸۱. یک روش ابداعی بهمنظور تعیین وضعیت و ظرفیت مرتع در شمال کشور. مجله منابع طبیعی ایران، ۵۵(۴): ۶۰۵-۶۹۷.
 - صفائیان، ن.، و شکری، م.، ۱۳۸۳. پیشنهاد روشی برای طبقه‌بندی کاربردی گیاهان مرتعی ایران (مطالعه موردی در مرتع جلگه‌ای مازندران). خلاصه مقالات سومین همایش ملی مرتع و مرتع داری ایران، کرج، ۱۹-۱۷ شهریور؛ ۲۶.
 - عابدی، م.، و ارزانی، ح.، ۱۳۸۳. تعیین ویژگیهای سلامت مرتع به کمک شاخصهای اکولوژیک (دیدگاهی نوین در آنالیز ارزیابی مرتع). خلاصه مقالات سومین همایش ملی مرتع و مرتع داری ایران، کرج، ۱۹-۱۷ شهریور؛ ۸۲.
 - عصری، ی.، ۱۳۷۲. جامعه‌شناسی گیاهی (فیتوسوسیولوژی). انتشارات مؤسسه تحقیقات سازمان جنگلها و مرتع، تهران، ۲۸۰ صفحه.
 - قلیچ‌نیا، ح.، ۱۳۸۳. ارزیابی ویژگیهای سطح خاک برای تعیین وضعیت مرتع. خلاصه مقالات سومین سمینار ملی مرتع و مرتع داری ایران، کرج، ۱۹-۱۷ شهریور؛ ۳۵.
 - قلیچ‌نیا ح.، حشمتی، غ.، چایی چی، م.، ۱۳۸۷. مقایسه ارزیابی وضعیت مرتع با روش خصوصیات سطح خاک و روش چهارعامله در مرتع بوتهزار پارک ملی گلستان. پژوهش و سازندگی، ۲۱(۱): ۴۰۱-۴۱.
 - گرگین، م.، ۱۳۸۳. استراتژی مدیریت بهره‌برداری پایدار براساس اصول اکولوژیک در کمازaran سارال کردستان. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه مازندران، ساری، ۹۷ صفحه.

Evaluation of Rangeland Condition based on Plant indices in Summer Rangelands of Lasem, Haraz

Tamartash, R.^{1*}

^{1*}- Corresponding Author, Assistant Professor, Department of Range and Watershed Management, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Mazandaran, Iran, Email: Reza_Tamartash@yahoo.com

Received: 05.10.2008 Accepted: 15.03.2010

Abstract

With attention to importance of range condition for correct management of range ecosystems and relationship among biodiversity, canopy cover percentage and the importance degree of dominant species with range condition and health, this research was conducted with comparison of three methods including pastoral value, six factors and four factors methods in summer rangelands of Lasem, Haraz. Plant types was separated with use of aerial photos (1:20000) and field control on topographic maps (1:50000).The sampling was done by quadrat and transects using random-systematic method in key areas. In this points Shanon, Sympson indices, importance degree of dominant species, canopy cover percent and scores of range condition methods has calculated for determination of relation among them. In order to Pearson correlation test, liner regression and analysis of variance were run with *Mini tab 13.3*. The results showed that Shanon diversity index had significant relation with six factors, four factors and pastoral value but rate of this relationship to six factors was more than other methods. Sympson index had not correlation with them. The comparison of canopy cover index and importance degree showed that these factors had not significant relation to pastoral value and four factors methods while six factors method had high correlation with them. Thus in this research, the best suitable method of range condition is recognized six factors method.

Key words: Rangeland condition, Biodiversity, Rangeland health, Lasem